

Mirsad Hadžikadić:

Imali smo sastanak Upravnog odbora Platforme za progres. Sastanak smo održali ovdje. Odlučili smo da povremeno održavamo sastanke uz ličnu prisustvo a ne samo online preko Skype-a četvrtkom navečer. Bilo je zabavno. Skoro svi su prisustvovali i plus imali smo puno ljudi koji su izvještavali o raznim stvarima. Donijeli smo neke zanimljive odluke o našem kongresu odnosno godišnjoj skupštini. Ona se obično održava svake četvrte godine, ali prošle godine je bila naša konstituirajuća odnosno prva skupština, na kojoj smo uspostavili svoju organizaciju i imenovali ljude na godinu dana kako bi se uspostavila infrastruktura i izgradili demokratski procesi, tako da ljudi mogu izabrati svoje predstavnike. A onda smo odlučili da ove godine to uradimo ponovo: održimo kongres odnosno skupštinu svih delegata koji će zapravo glasati o svemu, od toga ko će biti predsjednik pokreta, zatim ko će biti potpredsjednik, članovi predsjedništva odnosno upravnog odbora, i sve ostalo. Vođe regionalnih i lokalnih organa su svi potvrdili da su prošli kroz jedan takav demokratski proces. Oni će biti na tim pozicijama sljedeće četiri godine osim ako dođe do slučaja da treba da se sazove specijalna sjednica zbog nekog propusta. Interesantna stvar je da smo odlučili da tu skupštinu ne organizujemo u Sarajevu gde svi očekuju da to bude, znate gdje je naše sjedište i gdje se obično takvi kongresi i održavaju, nego da ju održimo u Banjoj Luci tj. u drugom dijelu Bosne i Hercegovine, u entitetu koji se zove Republika Srpska. Dakle, mi ćemo ići tamo, a poruka koju time šaljemo je da je ovo stranka za cijelu Bosnu i Hercegovinu i dijasporu. Mi ćemo putovati sa našim kongresom - svake 4 godine ćemo ići negdje, a za prvi smo odlučili da bude u Banjoj Luci, kako bismo poslali poruku da nam je stalo do svih ljudi, bez obzira na to ko su oni i gdje oni žive. Ovom odlukom smo sami sebi izazvali dosta problema. Na primjer, bit će teže za mnoge ljude da prisustvuju. Mnogo ljudi mora putovati, pa je prevoz problem, pa sada moramo razmišljati o autobusima koji će prevesti ljude na skupštinu. Zatim moramo razmišljati o smještaju ljudi. Otkazan je kompletan program u kojem je trebalo da nastupi hor Narodnog pozorišta - hor koji je bio spreman da otpjeva našu himnu. Oni sada ipak ne mogu putovati, pa ćemo pokušati da nađemo sličnu stvar u Banjoj Luci i njihovom pozorištu. Nadalje, objekti za održavanje takvih konvencija su manji u Banjoj Luci nego u Sarajevu. Ovdje bismo očekivali 2.000 ljudi, a tamo najveći objekat koji oni imaju a koji je reprezentativan po pitanju toga kako izgleda i kako se u njemu osjeća će vjerovatno biti u

stanju primiti 600 ljudi. Mogli smo, naravno, skupštinu održati u košarkaškoj areni ili nečemu sličnom, ali znate, onda to izgleda hladno ako sva sjedišta nisu ispunjena i morate staviti nešto da pokrijete sjedišta. Mi želimo pogledati kongresne hale ili velike hotele sa kongresnim salama, ali nema puno takvih u Banjoj Luci, tako da ćemo na kraju vjerovatno moći primiti oko 600 ljudi, naspram 2.000 koliko bismo mogli u Sarajevu. Ali ipak, prevladava mišljenje da će se prenijeti učinkovitija poruka ako se to uradi u Banjoj Luci, čak i sa manjim brojem ljudi nego u Sarajevu. To je u suštini to što se desilo u subotu, to je bila jedna od naših odluka. Takođe smo glasali o jednom aktu, da drastično proširimo djelovanje naše kadrovske službe, da centralnoj kadrovskoj službi dodamo regionalne i lokalne kadrovske službe, koje će pomagati sa pronalaskom ljudi i njihovom pripremom za službu na različitim političkim pozicijama, zatim pronaći ljude koje možemo postaviti kao kandidate za gradska vijeća, za parlament na različitim nivoima, itd. Dakle, to je bila još jedna jako značajna odluka. Prijenos uživo na Facebook-u, koji obično imamo nedjeljom naveče, ovaj put smo uradili u subotu u 17:00 nakon sjednice, tako da ja mogu razgovarati sa mnogim ljudima. Razgovarao sam sa nekim članovima odbora i predstavio sam ih javnosti, jer svi pitaju ko je to u predsjedništvu sa mnom. Tako da je to bilo odlično. Takođe smo razgovarali o novim licima Platforme za progres. Sve do ovog trenutka, ljudi i mediji zovu mene na razgovore o Platformi, a sada se pripremamo da počnemo promovisati i ostale tako da, kada neko zatraži intervju, ja im mogu preporučiti da razgovaraju sa tom drugom osobom jer on ili ona imaju više da kažu o toj određenoj temi. Dakle, to je bila još jedna sjajna odluka. U nedjelju smo imali našu političku akademiju - političku akademiju Platforme za progres koja se organizuje jednom a ponekad i dva puta mjesečno i traje dva puna dana, subotu i nedjelju. Njoj je prisustvovalo oko 25 osoba. Naša konferencijska sala bila je puna. Ja sam održao jedno predavanje o načelima i ideologiji Platforme za progres, tako da su oni informisani o tome ko smo mi i šta mi želimo da uradimo. To je bilo zaista interesantno, i meni se svidjelo. Imali smo mnogo razgovora i sastanaka. Započeli smo proces pripremanja za skupštinu. Na sastanku upravnog odbora odredili smo jednu osobu kao projekt menadžera zaduženog za organizaciju skupštine. Dakle počeli smo održavati sastanke na ovu temu kako bismo razumjeli koji koraci se moraju poduzeti da bi skupština bila uspješna. Takođe, u toku su pripreme za Dansku. Nastavljamo sa planiranjem skupštine njihovih delegata, na kojoj će oni zapravo izabrati organ

koji će upravljati aktivnostima Platforme za progres u Danskoj. Ja sam imao jedan pripremni razgovor sa njima. Oni će imati sastanak njihovog inicijativnog odbora koji će onda organizovati osnivačku skupštinu za aktivnosti u Danskoj. To će biti važno za nešto drugo što ću vam reći ubrzo. Juče su me pozvali ljudi iz Švedske ambasade i iz jedne kompanije koju je osnovao jedan Bosanac koji je emigrirao, odnosno koji je zapravo bio izbjeglica u Švedskoj, a zatim završio školu i fakultet tamo pa osnovao firmu i počeo saradivati sa švedskim kompanijama kao servis. On je odlučio da otvori prodavnicu i u Bosni. On sada ima 70 programera ovdje i imali su svečano otvorenje novog objekta, a Švedska ambasada je došla jer oni uglavnom rade za švedske firme. Dakle, Švedska ambasadorica je prisustvovala ovom otvorenju, kao i veliki broj poslovnih ljudi. Mene su takođe pozvali da prisustvujem tome, zato što je to IT kompanija a oni znaju da su informacijske tehnologije moja profesija, uz obrazovanje, naravno. Bilo je jako interesantno vidjeti toliko mladih ljudi, vidjeti jednu sasvim drugu Bosnu odnosno potencijal za jednu sasvim drugačiju Bosnu. Jer, vidite, svi ovi mladi ljudi koji tako dobro govore engleski jezik, koji govore švedski jezik, koji su obrazovani u informacijskim tehnologijama, imaju dobre plate i nalaze se u prelijepim objektima sa posljednjim dostignućima, oni otvaraju nove objekte, uz podršku vlade jedne zapadne zemlje – bilo je to kao jedno rajsko ostrvo usred ovog pakla koji ih okružuje a koje su kreirali ljudi. Bilo je zaista interesantno i prelijepo, i sve to je pokazalo pravac prema drugačijem fokusu. Ono što me se najviše dojmilo bilo je kad je 10 do 15 mladih ljudi došlo do mene. Ja sam zapravo stigao nekoliko minuta prije nego što je događaj počeo, i jednostavno sam našao neki čošak za sebe, jer obično ja pričam sa puno ljudi pa sam u tom trenutku pomislio da jednostavno sjedem u pozadini. Ali skoro 15 mladih ljudi došlo je do mene i počeli su razgovarati o Platformi za progres i da su oni članovi. To je bilo zaista osvježavajuće i bilo je prelijepo. Zatim, sinoć je bio jedan prijem u Ambasadi Indonezije, gdje su slavili 74. godišnjicu svoje nezavisnosti, i to je bilo zaista odlično. Danas je bilo još jedno slavlje. Postoje određeni naponi da se objavi rječnik bosanskog jezika i on bi trebao da ima 20 tomova. To je zaista kompleksan projekat i on traje godinama, a sad je već završeno 8 ili 9 tomova. Ne zna se tačno koliko će na kraju tomova biti, ali ide se po slovima abecede. Bilo je interesantno. Jedan član Predsjedništva je bio tamo, kao i političari, naučnici, ljudi sa univerziteta. U svakoj takvoj prilici koristi se prilika da se spomene problem državnosti kao i politički problem negiranja

postojanja jezika od strane onih koji ne žele da Bosna i Hercegovina bude uspješna, koji negiraju i samo postojanje bosanskog jezika. To je uvijek prilika da se ponovo uspostavi značaj ovih pokazatelja odnosno osnovnih elemenata kulture kao što su upravo jezik i država odnosno zemlja. Bilo je zaista lijepo. Onda sam ponovo imao sastanke sa timom koji će biti odgovoran za organizaciju kongresa. Sutra idem u Tuzlu gdje treba da održim seminar u jednoj srednjoj školi koja je fokusirana na informacijske tehnologije, odnosno na elektrotehniku i računarstvo sa nekim elementima energetike. Popodne letim iz Tuzle u Bazel u Švicarskoj. Oni u subotu imaju festival i pozvali su me da održim jednu tribinu kao dio tog njihovog festivala. Očekuje se oko 300 do 400 posjetilaca, tako da će biti interesantno. U nedjelju imam prijenos uživo na Facebook-u iz Bazela sa organizatorima tog događaja. Zaboravio sam spomenuti jednu stvar. Prošli ponedjeljak, kao i inače ponedjeljkom, imao sam sastanak sa mojim političkim savjetnicima. To zvuči glamurozno kad kažemo politički savjetnici, to su zapravo moji prijatelji i kolege koji su tokom brojnih godina stekli iskustvo u bavljenju državom i svim njenim problemima, a koji imaju isti set ideja kao i ja. Tako da mi razgovaramo i razmjenjujemo ideje. Oni nisu zreli političari ali su zabrinuti za stanje u kojem se država nalazi i oni želi dobro držati i oni su pametni ljudi. Jedan od njih bio je savjetnik bivšem članu Predsjedništva. To je jedna mlađa ali vrlo iskusna osoba. Diskutovali smo o tome kako da djelujemo po pitanju medija. Uobičajeni način djelovanja ovdje je sljedeći: imate 2 do 3 nacionalne vodeće stranke koje redovno izazivaju nevolje. Oni često izjave nešto čisto da izazovu skandal na koji će drugi snažno odreagovati. Oni tako zapravo jedni drugima čine usluge i tako zacementiraju svoje pozicije, jer su oni „zaštitnici svog naroda“, tako da sve ostale političke stranke jednostavno reaguju na to, i pokazujući svoju ljutnju oni su zapravo dio te predstave, dio tog teatra, mada ne neophodno i učesnici. Mi odbijamo da to činimo, tako da mi pokušavamo da osmislimo kako da ostanemo u očima javnosti, jer ako mi ne kažemo ništa na te provokacije onda vas vijesti neće ni spomenuti, a ako kažete nešto što je duboko i pametno ali nije dio dnevne doze tih skandala... to jednostavno nije ono što biste očekivali u aktivnostima jedne normalne demokratije. Te skandalozne stvari koje ljudi govore ili rade - ako vi ne komentarišete o tome, onda niste dio medijskih izvještaja o tom problemu, tako da većina ljudi i ne znaju za vas. Dakle, mi pokušavamo osmisliti kako da uspostavimo svoj vlastiti pravac i koristimo te dnevne aktivnosti

da širimo svoju poruku, i kako da budemo konzistentni i učinkoviti. I moram vam reći da počinju da mi se zaista sviđaju takvi razgovori, jer tu se uvijek čuje nešto novo. Ljudi vide stvari iz različitih perspektiva. Ponekad ja vidim nešto što je meni očito, ali onda neko kaže nešto sasvim drugačije i ja uvidim vrijednosti i tačnost takvog, drugačijeg stava. Tako da su te aktivnosti zapravo zabavne, jer konačno počinjemo da razmišljamo fundamentalno i dugoročno o tome ko smo mi, kako se predstavljamo, kako koristimo trenutnu politiku za naše dugoročne ciljeve i za poboljšanje naše situacije u Bosni i Hercegovini. Ove sedmice smo takođe vršili pripreme za putovanje u oktobru. 19. oktobra putujemo u Švedsku jer ćemo tog dana imati tribinu u južnom dijelu Švedske, kako bismo promovisali poruku Platforme za Progres. Sljedećeg dana odnosno u nedjelju, 20. oktobra putujemo u Dansku u grad Odense gdje ćemo pomoći ljudima da organizuju prvu osnivačku skupštinu za svoju organizaciju u Danskoj. Sljedećeg dana letim u SAD na par sedmica, i zato sam ranije rekao da imam pripremni sastanak sa ljudima u Danskoj. Sve je u pripremi za sastanak njihovog inicijativnog odbora, koji će se održati dok sam ja u Švicarskoj, tako da ću se ja preko Skype-a iz Švicarske obratiti ljudima u Danskoj koji uspostavljaju Platformu za progres, tako da oni dobiju bolji osjećaj o tome kako da isplaniraju osnivačku skupštinu tamo, na osnovu naših iskustava do sada. A zatim ćemo razgovarati o dnevnom redu za samu osnivačku skupštinu, gdje ja planiram da se pojavim lično 20. oktobra.

Clark Curtis:

Da se vratimo na tvoju originalnu odluku da održiš ovaj drugi kongres u Republici Srpskoj, odnosno u Banjoj Luci. Znam da pokušavate da se više širite tamo, općenito. Značaj činjenja toga ne samo sa političke strane nego i sa ljudske strane je zapanjujući. To je više od politike. Vi zapravo dajete na znanje ljudima da su oni bitni.

Mirsad Hadžikadić:

Apsolutno. Situacija tamo je interesantna, jer to jeste Republika Srpska, što znači da je to poput entiteta za Srbe a ostalima kako bude. Ali mi kažemo: „Ne!“. Nama je stalo do svake osobe i mi

želimo da sve strane kažu da jednostavno mora da postoji bolji način nego da jedni druge zaboravimo. Ima i drugi dio te poruke. Nas redovno žele svrstati među stranke koje potiču iz samo jedne nacionalnosti, a mi kažemo da nije tako i da smo mi otvoreni za sve. Neki ljudi se možda boje više od drugih da nam se pridruže. Oni se boje svog naroda koji bi mogao reći da su oni izdajice i da su otišli sa drugima. Tako da oni pokušavaju da upravljaju time. Ali, mislim da je ovo sjajna poruka kada mi kažemo da smo mi za sve ljude u Bosni i Hercegovini, i da smo mi tu da ih ohrabrimo i radimo s njima, da ne krivimo nikoga nego da zajedno shvatimo kako da izgradimo ovu zemlju za sve nas. Možda će nam trebati pomoć od nekih stranaka tamo, koje zapravo već pokazuju znakove da žele da sarađuju sa nama. Vidjet ćemo, vidjet ćemo. Ali ovo će nam barem dati pravo da kažemo jednom i za svagda: „Mi smo jedina stranka koja je otišla iz Federacije u Republiku Srpsku i organizovala svoj kongres u drugom gradu. Jedina stranka ikada. Niko nikada to još nije ni pokušao. Nemojte mi reći da nas trpate u neku košaricu sa drugima, jer mi djelima pokazujemo da to tako ne ide.“ Dakle, da, to ima političku konotaciju ali takođe sadrži i ovaj ljudski poziv za sve njih.